

want je weet maar nooit wat ze erin gestopt hebben. Vooral toen de rozenbottels wat zacht en fijngeknepen waren, was het inderdaad wel wat vies als je niets ziet. Dus, de rozenbottels eruit gehaald en toen ging het wat beter. Wel een heel gedrang de hele tijd en goed in de gaten houden dat iedereen aan de beurt komt.

Bij Ankie kregen de kinderen een kaartje waarop ze een herfstgedichtje af konden maken. Enkele hiervan vindt u hieronder.

Bij het kijkscherm moesten de kinderen uitvinden welke poot van een watervogel was. Hierbij werd hen het een en ander uitgelegd door Rob Jansson die, als fanatiek vogelaar, allerlei interessante dingen wist te vertellen. Op het grote veld konden de kinderen ervaren hoe het is om als mol in het donker door de gangen te kruipen.

Ze kregen een petje op, waarop een mollenkop was genaaid met zijflappen, zodat ze alleen een beetje naar beneden konden kijken (prachtig uitgevoerd door Dorry Paumen). Tot slot moesten ze ruiken aan een fijngevreven blaadje om de plant Munt te herkennen.

Bij de 'kraam' aan het eind van de speurtocht kregen de kinderen hun natuurkenniskaart uitgereikt. Iedereen was zeer enthousiast. Ook de vele spelbegeleiders vonden het heel erg leuk, maar zij waren ook van mening dat het echt niet drukker mag worden. Nu al was het een hele toer om alle spellen in goede banen te leiden. Gelukkig hadden we dit jaar de hulp van 'nieuwe' mensen als Lutgarde Roelant, Paulette van Gijlswijk, René van Dijk, Rob Jansson, Robert Sluijs en Wim Verbeek.

Een bloemlezing van de aangevulde gedichtjes:

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt,
zingt het mos.*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
laten de blaadjes los.*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
brengt hij kleur in het bos*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
feest september erop los*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
glijdt hij uit over een bananentros*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
hoor je de kastanjes ploffen*

NOG een STADSE VLERK.....

Dick Pekelharing

In het septembernummer van De Strandloper stond een artikel van Kees Verweij onder deze titel, die deze weer had overgenomen van een artikel in het NRC.

Het artikel ging over het feit dat steeds meer roofvogels de grote stad als broedterrein ontdekken, met name de sperwer.

Omdat ik dit zo'n mooie titel vond heb ik die ook maar weer gebruikt.

Bovendien gaat dit stukje ook over een roofvogel die zich aanpast aan het stadse leven, nl. de Slechtvalk.

In ons land is deze grote valk een zeer schaarse broedvogel, trekt in klein aantal door terwijl er ook wel overwinteraars zijn.

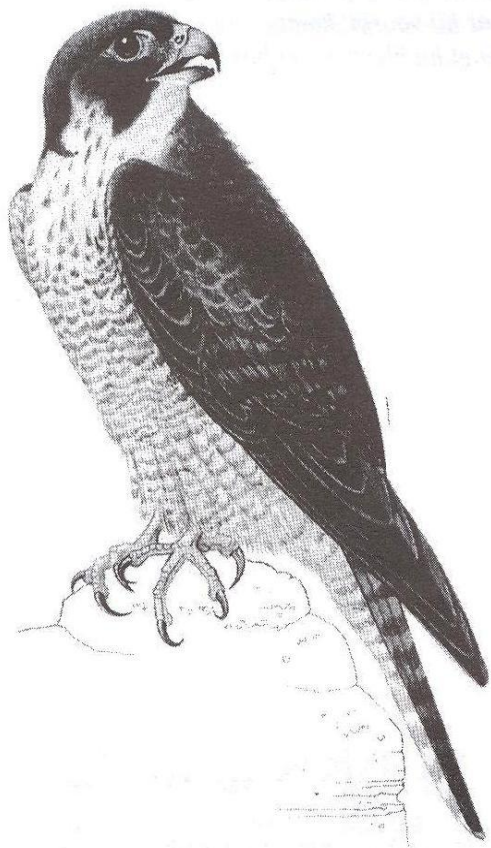
Het nest bouwen zij bij voorkeur op rotswanden, maar bij gebrek daar aan nemen zij ook genoegen met masten, bomen of hoge gebouwen. En aan dit laatste ontbreekt het in Nederland niet bepaald.

De werkgroep Slechtvalk Nederland heeft daarom vrijwel alle grote energiecentrales in het land voorzien van een nestkast en boekt hiermee groot succes : vorig jaar tien broedparen, dit jaar veertien tot vijftien.

Ook in de pijp van de Hemcentrale in Amsterdam was maart vorig jaar een nestkast ingebouwd. Deze pijp is maar liefst 120 meter hoog.

Om Noordwijkers een idee te geven van de hoogte, geef ik u de hoogte van de vuurtoren in Noordwijk : niet meer dan 33 meter. De pijp van de centrale is dus bijna vier keer zo hoog !

Nadat een lid van de vogelwerkgroep Amsterdam een mannetje en een vrouwtje had zien rondzweven rond de pijp, werd op 12 april de pijp beklommen (via stalen trappen tussen de eigenlijke schoorsteen en de buitenwand) en werden in het nest drie eieren aangetroffen.

Slechtvalk

Vanuit hun kast hebben de valken een prima uitzicht en er zullen ook wel een flink aantal stadsduiven zijn geslagen door het paar. Dit doen ze veelal door hun prooi in een razende duikvlucht te slaan.

Schattingen over de snelheden waarmee dit gebeurt lopen uiteen van 180 tot 300 km per uur.

Eind april werd vastgesteld dat twee van de drie eieren waren uitgekomen. Een weekje later werden de vogels geringd.

Volgens de experts van de werkgroep waren het twee mannetjes.

Naar verwachting zullen de valken eind mei begin juni na een paar dagen springen en klapwieken hun eerste rondje in de omgeving gaan vliegen. Dan zijn ze ongeveer veertig dagen oud.

Analyse van de veren die de ringers van de plukplaats meenamen, leerde dat het menu van de valken behoorlijk gevarieerd was. De belangrijkste slachtoffers waren duiven en spreeuwen, maar ook kok- en stormmeeuwen, lijsters, gierzwaluwen, een visdief en een houtsnip bleken op het menu te hebben gestaan.

Begin juni begonnen de eerste vlieglessen rondom de pijp.

Helaas liep dit voor een van de jonge vogels op fatale wijze af.

Bij het aanvliegen van het vrouwtje met een van de jongen naar een schoorsteen, maakte het jong een rampzalige landing en kwam terecht in de schoorsteen. Deze schoorsteen was niet in gebruik, maar had nog wel een temperatuur van een paar honderd graden.

Het andere jong begint steeds beter te vliegen en als hij na een jaar geslachtsrijp is, bestaat er een grote kans dat hij zich in de omgeving vestigt.

Bronnen : Het Parool van 19 april 2003

Het Parool van 14 mei 2003

Het Parool van 3 juni 2003

N.B.

Kerktoeren De Peperbus in Zwolle staat momenteel in de steigers in verband met restauratiewerkzaamheden.

Van deze gelegenheid is door de werkgroep Slechtvalk Nederland gebruik gemaakt om een "torenhoge" nestkast voor slechtvalken te installeren.

Het wachten is nu op een paartje.

Bron : De Telegraaf van 28 mei 2003.